

bilitatea să se falsifice voința poporului; ucișătorii, instigătorii la asasinat, violatorii nu numai că nu sunt pedepsiți, ci dimpotrivă sunt răsplătiți pentru fărădelegile lor; crimele și torturile se săvârșesc sub protecția Guvernului și autorităților. Cercurile se săvârșesc sub protecția Guvernului și autorităților. Cercurile guvernamentale răspândesc cu nerușinare zvonuri, potrivit cărora toate aceste violențe și abuzuri se fac la dorința Moscovei. ...România suportă teroarea și barbaria Guvernului actual, care aplică metode fasciste de represiune împotriva tuturor adversarilor săi politici.

Partidul National Tărănesc protestează împotriva acestei situații anarhice create de guvernul român și roagă pe Excelenta Voastră să binevoiască a asigura supravegherea îndeplinirii loiale a condițiilor Armistitiului și hotărârilor de la Moscova...I. Maniu"

PE TEREN INFRUNTAND TEROAREA

Ziarul liberalul scria pe bună dreptate: "Toți cetățenii trebuie să știe că lupta se dă astăzi numai între comuniști și restul țării. Restul nu este decât fațadă și camuflaj comunist".

Am fost chemat la București de către Ion Bărbuș, care aranjase să facă campania electorală în Banat, în jud. Severin unde președintele organizației era fostul ministru subsecretar de stat la finanțe, Emil Ghilezan.

În acest mijloc de Septembrie, într-o seară plecând de la Club, Ion Bărbuș a fost înconjurat de niște derbedei între Palat și biserică Krețulescu și tăbărind asupra lui l-au înjunghiat. A fost dus la spital și a fost salvat.

Un alt prieten, Victor Răducanu din Cartierul Marele Voevod Mihai (azi cartierul Crângași), pe 30 Sept. 1946 în timp ce scria cu vopsea lozinca, REGELE, PATRIA și BISERICA, MANIU LE VA APĂRA, a fost împușcat de o rafală de gloanțe trasă de către Ion Vartic și Gică Bărjac, dintre teroristii din Atelierele CFR-Grivita. Dus la spital și s-au scos două gloanțe, al treilea nu l-a putut fi extras din cauza unei poziții incomode, purtându-l în organism până în mileniu 3. Derși criminalii erau cunoscuți, poliția nici nu i-a chemat să-i ancheteze, pe când victima - Victor Răducanu - a fost condamnat 5 ani în 1948, după dizolvarea partidului.

Din punct de vedere politic, după ce semnele electorale ale partidelor PNT (cercul) și PNL (linia dreaptă) au fost confiscate de dizidenții trecuți la comunisti, s'a anunțat și interzicerea candidaturii

daturii lui Ion MIHALACHE si Gheorghe BRĂȚIANU.

După ce am discutat cu Emil Ghilezan si mi-a dat o scrisoare, am plecat la Lugoj ca să fac cunostință cu judetul. Acolo am luat legătură cu Ionuț Târziu care, prin profesia lui de avocat si cea politică de Secretar general al PNT-ului din judet, avea nenumărate cunoștințe în lumea satelor. Tot acolo am făcut cunostință cu colonelul deblocat-Ion UTĂ-, unul din conducătorii rezistenței armate din muntii Banatului care va muri în luptă cu securitatea. Printre figurile active la aceea dată erau avocații Costescu de la Teregova, Stefănică de la Caransebeș si domnișoara Trifan, profesoară de istorie, șefa secției de femei din judet.

La tineret între cei preocupati de bunul mers al organizatiei era tânărul Tomescu și studentul de la Academia comercială Țibire.

Judetul prin "esența" lui era național tărănist având la bază lupta lui Sever Bocu, dusă pentru Unirea Banatului în 1918. A fost un judet fruntaș după Unire, dar după 1944 era răvășit din cauza frontului ce trecuse pe acolo și a dislocării populației șvăbești trimisă în URSS, sau persecutati ^{cu românii} alături de români. Bază serioasă se putea pune pe cei din sud, adică de pe granită (de la Vârciorova la Armeniș unde dominau figurile de lutători ale preotului Burlacu, inginerului Vernichescu sau țăranul Jumanca.

Situația era dificilă, era în răsăritul judetului, plășile Birchis, Făget si Marginea, ^{unde} nu erau nici un fel de organizatii, nu se cunoșteau nici cei cu care se putea lua legătura.

Timp de aproape 3 săptămâni am cutreerat plasa Lugoj ajungând apoi în nord până la Balinț, spre răsărit până la Mănăștur si în sud la Caransebes si poalele muntelui Poiana Ruscă.

Am rămas plăcut impresionat de popularitatea lui Ionuț Târziu si de felul lui de a se apropia de sufletul țăranului și a-i descoperi fruntea si deschide inima.

În judet se simțea lipsa aproape toată a materialului propagandistic, a informațiilor despre aliații nostri (liberali si titelisti), însotitori în campania electorală, si a unui program pentru femeile

care votau pentru prima dată.

După ce am constatat unele nevoi urgente ale județului, pe 12 Oct 1946 am revenit la București și i-am prezentat lui Emil Ghi-lezan situația terenului propunându-i să meargă o echipă de 3 tineri în cele 3 plăși fără organizați, și un al 4-lea care să facă pe curierul cu material de propagandă din cota ce se tipărea la București. A fost de acord spunându-i să aleg oamenii ce ar dori să meargă și să plecăm cât mai repede.

Trecând în căutarea unor oameni ce s'ar putea acomoda situație, de pe teren, m-am oprit asupra lui Costel Ceacu (coleg de facultate încercat în multe acțiuni), asupra lui Nicolae Caraiani (macedonean, coleg și care ținea la "tăvălitoră") și al patrulea un anume Grigorescu (student la Academia comercială, originar dintr'un sat Dâmbovitean). Au trecut la strângerea bagajului pentru o lună. L-as fi preferat pe Victor Novac care era la munte în Piatra Craiului ^{dar era} ~~și~~ greu de anunțat. S'a aranjat ca el să meargă direct la Ieud și să facă Campania electorală în Maramureș, unde Ilie Lazăr fiind condamnat în înscenarea "Sumanele Negre" nu mai putea participa și în locul lui lista era condusă de soție, doamna Mara.

Ivindu-se judecarea Apelului lui Ion Mihalache pe 17 Oct, la ne-demnitatea pronunțată de judecătoria Topoloveni, ne-am deplasat pe 16 Oct. la Câmpulung-Muscel un grup de 12 tineri pentru a asista la proces. Desfășurarea procesului în care s'a căutat să se producă presiuni asupra presedintelui cât și asupra populației prin aducerea în oraș și ocuparea sălii de tribunal, cu aceleași bande de bătăuși conduse de Dorobanțu și care acționau în aceste județe de sub munte, am relatat-o în portretul făcut: "Aurel Marinescu sau prețul onoarei". Precizez că acest om minunat nu s'a lăsat intimidat și a plătit aceasta cu cariera, suferința familiei și cu viața.

Pe 18 Oct. împreună cu ceilalți colegi am plecat la Lugoj, încărcăți cu material de propagandă, dar mai ales cu dorința de a fa-

ce să triumfe vointa populară în alegerea reprezentanților în Parlamentul pentru care nu se mai tinuseră alegeri din 1937.

O trăsătură asemănătoare: Atunci lupta se da împotriva lui Tătă-răscu adeptul dictaturii lui Carol II, acum acelaș Tătă-răscu de da-ta aceasta în slujba dictaturii comuniste patronată de URSS.

În această parte a Severinului aveam să cunosc perfidia tă-tărăsciană pe teren, unde Alexandrini care distrusese partidul bră-tienist conlucra cu aparatul represiv, și în plsa Făget avea un tă-băcar -Feneș- ajutat de un tânăr Traian Iano, care au făcut carieră.

La București s'a dat o circulară semnată Gh. Gheorghiu Dej și Vasile Luca, purtând nr. 3/456 SS cu "Ordinele care trebuiau execu-tate pentru distrugerea opozitiei și subjugarea țării prin metode NKVD". La punctul 1, se preciza: "Membrii de echipă care au fost in-filtrați în partidele reactionare trebuie să-si intensifice acti-vitatea provocând disensiuni printre membrii opozitiei Maniu, Bră-tianu și Titel Petrescu..."

PNT-ul a cunoscut consecințele acestui ordin:

1. George Păun, redactor la Dreptatea, originar din Dâmbovita a fost căștigat cu încă 2 redactori de către comuniști făcând o dizi-dentă de 5-6 persoane și l-au pus cap de listă în Dâmbovita, pe o formație fictivă, ca să producă confuzie.

2. Motoc Andrei, zugrav, seful tineretului PNT din Circa 14-Dudești, deasemenea căștigat cu promisiuni, a fost pus cap de listă fictivă în jud. Brasov.

Tot o dizidentă au făcut și avocații Vasile Guguianu și Sima(?).

Aceștia patru în 1952 au fost arestați la Peninsula ca adminis-trativi.

3. Un grup minuscul, de mici meseriași din secția muncitorească cu, Misale Petre, Niculescu Petre, Căpitanu Gheorghe și alții opt, și a-vând concursul a doi derbedei (Puiu Grigorescu și Costea), introdusi cu o seară înainte în club, au pătruns pe 26 Oct. la sediul central

și înarmați cu răngi au devastat clubul și redacția ziarului "Dreptatea".

Toate acestea se petreceau după un plan bine pus la punct de Ministerul de Interne, pentru înfricoșarea membrilor.

După ce au apărut listele celor cu drept la vot pe care erau șterși membrii opoziției și trecuți în schimbul morții și cei cu casele demolate, tot în legătură cu depunerile listelor de candidați s'au făcut abuzuri mai mult decât grosolane. La Bistrița Năsăud s'a refuzat primirea listei de candidați a P.N.T-ului, iar în jud. Caraș au fost anulate listele PNT-ului și PNL-ului, pe când la Câmpulung Moldoveșesc pe lângă cele ale PNT, PNL au anulat și pe a lui Titel Petrescu, deoarece Emil Bodnăraș care candida acolo nu voia să aibe candidați adversari decât pe liste fictive.

Povestea listelor fictive a fost generalizată pe întreaga țară, apărând de la 3 până la 6 liste fictive, prima pagină era ocupată numai de astfel de trucaje ca să producă confuzie socotind că la sate, mai ales femeile nu mai întorc pagina.

S'a mers și mai departe. Pe 16 Oct. 1946 în jud. Brăila au fost arestați toți președinții organizațiilor național țărăniști de la sate pentru a-i împiedica să participe la depunerea listelor de candidați la Tribunalele județene.

La Râmnicul Vâlcea în seara de 15 Oct. la orele 20,45 a fost ocupat Tribunalul de teroriști comuniști care numai după ce reprezentanții guvernului au depus 6 liste, prima cu soarele reală și 5 camuflate, după aceia a putut intra opoziția. Toate se petreceau sub bunăvoința președintelui biroului electoral Octav Rotărescu.

În această atmosferă care se înrăușea pe zi ce trecea, urmau să se țină "primele" alegeri libere, fiindcă cele de pe timpul burgheziei fuseseră numai "fraude electorale" furându-se voturile muncitorilor.

Ajunși la Lugoj, am discutat un plan din birou și ni s'a spus că

pe teren va fi altul, fiindcă din regiunea unde mergeam nu aveau .
 areau informatii și nici organizatii. Singura indicație a fost să
 mergem la Dandu Jucu, fost senator PNT, domiciliat în comuna Răchi-
 ta, de la care vom primi toate indicațiile.

În prima seară am ajuns la Dandu Jucu, ne-a primit bine, am discu-
 tat despre situația din regiune, dar în afară de unele indicații
 topografice nu ne-a putut spune altceva, decât numele unui notar a-
 nume Gaita din Făget. Ne-a spus că este cumsecade și cunoaște mul-
 tă lume prin legăturile ce le are datorită naturii serviciului.

Fiecare ne înarmasem cu planurile geografice ale comunelor ca-
 re se întindeau în nord până în valea Muresului iar spre,
 sud ajungeam la Lunca de jos sătuc așezat la poala vârfului Pa-
 deș de unde izvora Bega.

Notarul Gaita ne-a indicat în Făget restaurantul lui Popescu(?)
 care avea și camere de dormit. La acest restaurant am găsit o mare
 înțelegere acceptând ca la el să fie un fel de centru al grupului.
 S'a hotărât ca să rămână Grigorescu și Caraiani care să facă și
 pe curierul.

Spre valea Muresului a plecat Costel Ceacu având posibilitatea
 să se descurce între între Birchiș și Căpâlnaș unde era un tânăr
 conte Teleki, național țărănist, dinamic și foarte popular.

Și a rămas ca eu să mă îndrept spre Margina, unde mi s-a indi-
 cat ca punct de sprijin pe directorul școlii Drăgutoiu. Bineînțeleș
 se mergea pe jos, mai cu seama seara și eram cu buletinul pe nume
 le Jean Dumitrescu și pentru apărare eram înarmat cu un pistol mic
 -Walter de 6'35 ascuns într'un buzunar pe mâneca paltonului, pen-
 trucă umblând peste câmpuri și noaptea puteam avea vreo surpriză.

Actele pe numele personal și pe cel de Eugen Radeș cu un pis-
 tol Parabelum, le lăsasem pe o grindă la Căminul nevăzătorilor unde
 erau în siguranță absolută.

Ajuns la Drăgutoiu mi-a făcut o impresie bună, era originar din

jud. Gorj si cäsătorit în Banat, cu soția tot învățătoare locuind în curtea scolii. După ce i-am spus cine sunt si scopul vizitei s'a ocupat ca să mă găzduiască la un țăran de mare încredere - Ieremia - care avea o singură cameră mare de 6x8^m cu două pațuri și cu 2 copii de 4-5 ani. Desigur bine pentru început și am folosit-o în mai multe ocazii.

Învățătorul mi-a spus din capul locului că a fost național tărănist, că este cu sufletul alături de partid, dar fiind în corpul didactic a trebuit să se înscrie la Social democratii lui Titel Petrecu si acum s'a aflat trecut cu Voitec sub umbrela comunistilor.

Intr'adevăr mi-a fost de mare folos indicându-mi persoane prin comunele plășii care să-mi fie de ajutor. În primul rând pe Ilie Suba, dintr'un cătun - Zorani - tânăr eliberat din armată si cu mult discernământ si omul care a coordonat legăturile din ziua alegerilor între cele trei sectii din plasa Margina.

Un alt sprijin foarte important am avut din partea tărănului Ion Moldoveanu din com. Breazova care cunoștea la perfecție regiunea si mai ales care a ținut să mă însotească peste tot, ziua sau seara. Din timp aflam clăcile unde oamenii se adunau seara pentru a se ajuta reciproc în muncile lor, la acea dată fiind despuierea pănușilor de pe știuleții de porumb, sau curățarea știuleților de boabe. Acolo se adunau mai ales femeile, și tineret care pe lângă o mică gustare lucrau în voie, spuneau snoave si cântau. Era locul cel mai potrivit pentru a lua contact si a sfătui femeile care votatu pentru prima dată. Ne antrenam în discutii și le explicam felul de vot si locul unde trebuiau să pună stampila. Profitând de faptul că noul semn al partidului este -ochiul-, le spuneam "să deschidă ochii bine", care e ascuns și-l găsești după ce întorci pagina. S'a ascuns "ochiul" de teama să nu se frigă cu soarele care e pe prima pagină, si care nu numai că te arde dar ne o-

trăvește și zilele. Ne arde ca să nu vedem tot ce ne fură, până ce ne i-a bucatele de la gură prin fel de fel de cote, dar acum se pregătește să ne ia și bucata de pământ din care ne hrănim noi și copiii noștri. Subliniam pericolul ca la anul să nu ne mai putem aduna l-a clacă fiindcă nu vom mai avea stiuleți de curățat, ei vor fi la colectiv și se va da fiecăruia cu portia.

In acest fel, cu snoave și povești atrăgeam ^{atenția} pericolul și așteaptă. Socoteam că așa este pe înțelesul femeilor care stiau carte prea puțină și mergeau pentru prima oară la vot. Explicam modul de votare și atenția de a nu lăsa pe nimeni să se uite după perdeaua unde se "ascundeau" să ștăpileze, și că trebuiau să o facă numai în chenar, că dacă au făcut-o în afară sau pe linie, înseamnă că degeba s-au dus la vot. Și nici de neceaz dacă umple foaia de stampile nu câștigă nimic, dau votul comunistilor și-i arde soarele.

Cu această ocazie le împărțeam modele de buletine să le aibe acasă să se obișnuiască. Și cel mai important lucru ce trebuiau să facă era să asculte ce le spun și alții, dar ajunși după "perdea", întâi să se gândească la ei și la copiii lor, dacă vor să mai folosească de roadele muncii lor. Apoi să pună ștampila.

În felul acesta, sau asemănător, pe înțeles le vorbeam din clacă'n clacă, seară de seară. Așa am colindat satele Tomești (unde pădurarul Alexandru Lupulescu s'a dovedit un mare caracter), Sintești (unde bărinul Vasile Borcescu și-a onorat "părul alb" deschizând ochii celorlăți asupra pericolului ce-i așteaptă), Nemesești, Coșteiu de Sus, Holdea, Cosești, Baștea, Coșevița, Coșova, Margina, Curtea, Breazova, Românești, Coizesti, Balosești, Jupânești, Tomești, Luncani, sau satele de pe brațul Bega Poieni trecând prin Homojda, Pietroasa, Crivina de Sus, Fărășești, Poieni, și altele, toate făcând parte din raza celor trei secții de votare ale plășii Margina.

Desigur satele începuseră să framăte cu cât te apropiai de ziua de 19 Noimbrie și autoritățile începuseră să se agite fiindcă

"tărănoii" le puneau întrebări ce-i deranjeau când se duceau să la ceară, cu amenințări să voteze soarele, sau celelalte 3 liste de pe pagina întâi.

Moș Boian la cei 78 de ani i-a intrbat: Dacă votez soarele acum, la anul câte lanțe de pământ trebuie să-ți dau, sau mai vrei și casă și locul de la cimitir fiindcă ne pregătiti cu soarele vostru groapa comună? Să-ți intre bine în cap că noi intoarcem foaia și deschidem ochii, că de aia ne-a dat Dumnezeu -Ochi-.

Activiștii au raportat astfel de discutii și s'a dat ordin autorităților să mărească vigilența.

Intr'o seară mă întorceam de la Lugoj cu ceva materiale și indicația ca să insistăm pe lângă primari să elibereze cărțile pentru bărbații de încredere la urne pentru cele trei partide, la care noi le asiguraserăm ^{prezenta} pentru că ei nu aveau: PNL și PSD-Independent. Dela gara Margina m'am îndreptat pe malul râului Bega spre comună. Era un drum pitoresc și o atmosferă îmbietoare la meditație. Am auzit la un moment dat pași alergând și strigând: Alo, alo, domnu' stați puțin. M'am oprit și s'a apropiat de mine un plutonier major de jandarmi cu arma la umăr, și mi-a zis: "Vă rog să mergeti până la birou să vorbească domnul locotenent cu dumneavoastră."

L-am întrebat dacă are vre-o dispoziție scrisă, sau ordin de arestare. Pe ce bază mă oprești din drum?

"Vă rog fiti bun, că n'am de niște unele, dar am dispoziție și trebuie s'o execut că-mi pierd pâinea acum la pensionare."

Mi-a făcut socoteala în câteva secunde și m-am hotărât să merg că aveam acte în "regulă". Am ajuns la post cu plutonierul în spațele meu ca o escortă, iar pe uliță nimeni. A raportat locotenentului că a executat ordinul.

Locotenentul m-a invitat în birou să iau loc și i'a făcut semn plutonierului major să ne lase singuri. Acesta cred că a lipit urechea de ușă după ce-a închis-o.

"Domnule vă rog să nu fiti îngrijorat că v'am adus aici. Am fost

informat că în regiune sunt străine care duc activitate contra guvernului și mi s'a atras atenția să iau măsuri.

Domnule Damsa, eu am venit aici de capul meu ci am fost trimis pe baza unor înțelegeri internaționale să contribuie la lămurirea populației despre activitatea guvernului și nerespectarea legalității. Cred că d-voastră nu vreți să mă ajutați, ci din contră dovediti contrariul, că libertatea ^{nu} domnește până'n ultimul cătun.

La auzul numelui pronunțat a tresărit și m-a întrebat: "De unde Stiti cum mă chiamă?"

E normal, i-am răspuns, din moment ce am venit aici, să cunosc toate autoritățile și în orice moment să comunic ^{la} București unde mă găesc și greutățile ce le întâmpin.

Dumneavoastră trebuie să aveți în vedere că reprezentăm ordinea în stat, mi-a spus locotenentul.

Pentru asta milităm și noi. Vrem o ordine să existe, aleasă, care să reprezinte interesele mele, ale dumneavoastră, ale acestor oameni din această plasă, care să se bucure de libertatea de a gândi, de a spune ce gândesc, fără să se teamă că vor dispărea.

În tot acest timp am stat în picioare cu toate insistențele de a lua loc.

Este o situație ingrătă în care ne aflăm, mi-a răspuns, trebuie să-mi exercit autoritatea, să fiu și român.

Tocmai de aceea eu vă spun că trebuie să-mi dați drumul imediat fiindcă pe fereastră, pe ușe trebuie să ies în zece minute de la d-voastră.

Veți pleca, însă vă rog să nu-mi faceți greutăți și dacă puteti să dispăreți.

Vă mulțumesc pentru sfat, voi comunica și în această seară la București acest incident printr'un curier care întâmplător pleacă acolo. Să știți că nu sunt singur și toată țara e împânzită de observatori care constată realitățile de pe teren.

Să fiți sigur că sub această haină se ascunde un suflet de român,

Si i-am răspuns:D-voastră trebuie s-o dovediti.

Să ştiti,mi-a răspuns,că nu depinde de mine deoarece ne vor veni comandanti care vor avea instructiuni speciale.

Mi-a întins mâna,i-am spus bună seara si am iesit pe uşă.

Nu am făcut nici 30 de metri si după mine am auzit iar pasi, tot alergând dar fă să mai strige să stau.Am întins pasul.Am auzit gâfăind lângă mine:

Domnule să nu vă supărați că v-am dus la post.Am avut dispoziție.De două săptămâni sunteți semnalatși nu puteam să vă dăm de urmă.Să ştiti că și eu sunt român si-mi dau seama de realitate...

I-am răspuns,de dumneata depinde si mai ales de ce vei face până la 19 Noiembrie.

Să fiți sigur că nu voi face la nimeni nici un rău,că trăiesc în mijlocul oamenilor și avem nevoie unii de alții.Să trăiti,am auzit în spatele meu în timp ce mă îndepărtam.

(Locotenentul Damsa din 1946 ajunsese căpitan în 1951 si a semnat raportul prin care ostașul Mucea primea 15 zile permisie si 700 lei primă pentru că împuşcase în ziua de 23 Aug.1951 pe bunul meu prieten Ionel Mușeteanu(student Academia Comercială din Bucuresti, Maica Domnului) pentru că nemaiputân munci s'a apropiat de gardul de sârmă, în plină zi,când lagărul din Poarta Albă era plin de oameni și în văzul tuturor,vrând să sară peste sârmele ghimpatе (lucru foarte greu de realizat), si s'a tras în plin;

M'am îndreptat către casa unde era consfătuirea fără ca cineva să se fi așteptat de venirea mea și s-au bucurat că le-am adus materiale și vesti printre care și ziarul cu Apelul unui grup de preoți, printre care și Gala Galaction cerând obligatoriu:"Nici-un preot să nu absenteze de la datoria de a vota Blocul Partidelor Democratice și de a sfătui poporul să-l urmeze."

Oamenii făceau haz că până acum n'a venit preotul lor cănu au zise de Apel,dar dat viitoare va fi cu siguranță si el prezent.

Tot de la Lugoj le-am adus vestea că mii de comunisti fuseseră concentrați și îmbrăcați pentru a fi trimisi *La* paza secțiilor de votare.

Intr'una din zile ajungând la Poieni, pe un afluent al râului Bega, discutând cu inginerul silvic am aflat că peste culmea Frasinului, în com. Bătrâna era venit cineva de la București cu niște manifeste țărăniște. Cu motocicleta m-a dus până acolo și mare a fost bucuria că m-am întâlnit cu prietenul Eugen Ghimicescu, care ne aprovizionase în Piatra Craiului, sosit cu un teanc de manifeste. Acolo era jud. Hunedoara și candida Virgil Solomon cap de listă.

După o oră de discuții și ultimele noutăți de "acasă" ne-a despărțit fiecare la treburile lui.

Am aflat prin curier de la Lugoj că veniseră cărțile de împuternicire și primarul de la Margina le-a distribuit, m'am interesat la Tomesti și acolo se dăduseră oamenilor, numai la secția de la Curtea nu vroia primarul. Le spusese că le dă în ziua alegerilor.

Atunci am hotărât ca împreună cu Moldoveanu care era bărbat de încredere și încă vreo 10-12 să mergem la el să le luom.

La primărie se lucra seara după ce lumea venea de la câmp, sau alte treburi. Când am aflat că a sosit la primărie am plecat un grup numeros acolo. Trebuia să luom și pentru liberali și titelisti deorece cum am spus mai sus ei nu aveau oameni.

Primarul era unul Dumitrescu și lumea mi l-a descris ca plin de el fiindcă fusese în garda lui Horia Sima și se purta cu pantaloni de cismă și cisme negre. Îi lipsea diagonală.

Am mers și am intrat peste el în birou, și l-am întrebat de ce nu dă împuternicirile la oameni. Mi-a răspuns că nu este timpul. L-am întrebat dacă a citit legea electorală și s-a scoțat să vadă ce spune la eliberarea lor. Mi-a spus că n-o are la el, dar le dă în ziua alegerilor.

Domnule Dumitrescu i-am spus, îmi faci numele de răs pentru că și eu mă numesc Dumitrescu și scoțând legea electorală i-am citit că

deja trebuiau eliberate. Dumneata faci doar oficiul de postas. Le-ai primit si le dai destinatarului. Vrei să pun mâna pe telefon să comunic la Bucuresti că refuzi să le dai. Ar fi păcat fiindcă oamenii te vorbesc în comună de bine.

Te rog să le distribui pe cele ale liberalilor, socialistilor si ale țărănistilor. Oamenii sunt aici, de față.

Fără să mai zică ceva le-a scos si distribuit în fața tuturor.

Am plecat cu toții si am făcut planul pentru ziua alegerilor discutând ca noaptea de 18/19 să nu doarmă acasă și dimineata la 5, cu o oră înainte să fie acolo mai multi, iar cei trei delegati să verifice urna înainte de sigilare. Aici, om de nădejde era Moldoveanu si după cum îl cunoscusem aveam mare încredere în el.

Pe ziua de 18 Noiembrie și-au făcut apariția trupe străine de județ. Am aflat că erau din Divizia Horia, Closca si Crisan stabilită la Pitesti, cu alte cuvinte trupe străine școlite în URSS.

ZIUA DE 19 NOIEMBRIE 1946

În seara de Luni 18 a sosit cineva de la Lugoj si m'a anunțat Ghilezan să nu ne lăsăm provocați pentru că la Bucuresti în ziua de Duminică la ultima adunare înaintea alegerilor, din Piata Teatralui National unde a fost foarte multă lume au fost introdusi provocatori, a intervenit poliția si s-au tras rafale de mitralieră a supra mulțimii, fiind răniți.

După ce am aranjat ca legăturile între secțiile de votare să le facem cu câțiva tineri, care călare să facă legătura cu secțiile și să mă țină la curent cu desfășurarea alegerilor, m'am fixat cu domiciliul în cătunul Zorani la circa 2 km. de Margina, prima secție și unde isi fixaseră centrul soldatii veniti din Pitesti. Tot aici era o fabrică de conserve și oțet unde erau ceva comuniști si muncitori unguri, pe care conta administratia comunistă.

Primul incident s'a petrecut aici. Imediat după deschiderea secției, președintele fiind Naghi (grefier de la Făget) a arătat urna